

Vážené dámy a pánové, milí žáci, dnes už mohu říct naši absolventi.

Bude to trvat už jen pár dní a vy se nadobro rozloučíte se školními lavicemi, ve kterých jste trávili svá dětská léta. Když se teď na vás dívám, rozhodně jako děti nevypadáte. Kluky možná trochu víc škrťí límečky u košil a holky udržují rovnováhu na vysokých podpatcích jen s vypětím všech sil, ale ten pohled rozhodně stojí za to. I když se my dospělí, vaši rodiče a učitelé se na vás díváme s pýchou a hrdostí a už teď se nám stýská po těch malých uličnících, kteří si přece jen nechali do něčeho mluvit.

Když se ve vestibulu školy začnou tvořit hloučky žáků a učitelů diskutujících nad vašimi vystavenými tably, konec roku je téměř nadosah. Dnes vám vaše tabla v tomto sále pomáhají vytvořit kulisy vašeho velkého společenského vystoupení a jsou si navzájem podobná jen zdánlivě.

IX.A musím říct, že na rozdíl od většiny školních let, kdy jsme všichni pochvalně kývali hlavami nad vašimi výkony, dnes s vámi souhlasit nemohu. Vaše studijní výsledky, úspěchy v soutěžích nebo dobře zorganizované akce svědčí o tom, že jste si to na Slovanu rozhodně jenom neodseděli. I vaše tablo dýchá originalitou a dobře promyšleným záměrem. Ať se vám ty vaše dobře promyšlené záměry daří naplňovat i bez podpory a povzbuzování vaší paní učitelky třídní, která by, kdyby to jen trochu šlo, za vás často i dýchala.

IX. B už od září hrdě prohlašovala: „Už abychom byli odtud pryč!“ Přesto doufám, že dnes byste to možná vzali zpět a prožili si aspoň kousek znovu a třeba i jinak. Dnes už vám mohu prozradit jedno tajemství. Jsou třídy, na které se ještě dlouho vzpomíná, jsou i takové, o kterých se nám učitelům zdají noční můry. Ale právě na takové se vzpomíná nejvíc ze všech, protože se v nich učí nejen žáci, ale především jejich učitelé. Ceníme si, že jste bojovali a soutěžili a za všech okolností se snažili stát si za svým a věříme, že jsme vás naučili také ustupovat a ocenit dobrého soupeře. Zlomte vaz.

IX. C to v jistém směru měla docela jednoduché. Vaše paní učitelka vás pomocí zcela exaktních pokynů držela pevně v lajně nejen v matematice a fyzice, ale hlavně ve vašem mnohdy složitém školním životě. Dokázali jste se vyrovnat s originalitou svých spolužáků, i těch přidělených jen na dobu určitou a paní učitelku jste nakonec „nosili na rukou“ a ona si vaši péči určitě zasloužila. Teď už na vás tam venku čeká váš vysněný „trochu jiný vesmír“ a my vám přejeme, aby se vám cesta do nebeských výšin nezdála příliš prudká.

IX. D měla to štěstí, že mohla pracovat pod vedením dvou třídních učitelek. Paní učitelka Sigmundová si vás hýčkala a trpělivě řešila vaše mnohdy speciální potřeby. A právě ve chvíli, kdy jste potřebovali pevnou ruku, se před vás se srdcem na dlani postavila paní učitelka Pekařová, která vás, stejně jako naši školu, nikdy nenechala ve štychu. Vaše živé srdce obletělo celou republiku a já věřím, že kdykoli si na něho vzpomenete, vzpomenete si i na základy, které si ze Slovanu odnášíte do života.

Většina z vás se ve škole nakonec cítila dobře a my věříme, že se na Slovan ještě někdy vrátíte překontrolovat své pozice. Už se ale neztratíte v davu mezi ostatními spolužáky, už na vás nikdo nebude volat, abyste se přezuli, uklidili si boty a zamkli šatnu. Na jedné straně budete rádi, že už nemusíte nikoho poslouchat, ale možná podvědomě tušíte, že vám bude i něco scházet. Ne zrovna tyhle pokyny, ale ten pocit, že za vámi někdo stál, někdo, kdo vám říkal, co máte dělat.

Přesto vás teď s důvěrou popostrčíme do života, protože víme, že to zvládnete. A kdyby vás to náhodou zajímalo, tak ano, naši milí, letošní devátáci, budete nám tu moc chybět...